

အိမ်တွင်းဇာတ်လမ်း (၁)

မိုးအုံ့နေသည်။ ဒီသင်္ကြန်တော့ အဖော်မရှိလို့ အပြင်လည်း မထွက်ချင်၊ မထွက်ဘူးဆိုကာမှ သူတို့တိုက် တွေ နားမှာ တိတ်ဆိပ်နေရအောင် အကုန် လမ်းမကြီးတွေဆီရောက်ကုန်ပုံရသည်။ ဆူသံညံ့သံက အဝေးမှသာကြားရ တော့သည်။ ဖြစ်ချင်တော့ သူငယ်ချင်းတွေကလည်း နိုင်ငံခြားအကုန်ရောက်၊ လက်ကျန် တစ်ကောင်တလေကလည်း ချောင်းသာသွား ငွေဆောင်သွားနှင့် ပွဲရုံပိတ်ရက် လက်ကျန်စာရင်း စစ်သည့်အလုပ်ကလည်း မနေ့ကပင်ပြီးပြီမို့ ဇော်လတ် အိမ်မှာနေရတော့ မည့် ရက်ပင်တည်း။

ရိုးသားစာရင်းတွေ ကွန်ပျူတာထဲမှာစစ်ကြည့်ရင်း ခဏနှင့်ပင် အိပ်ချင်လာပြီ။ “ဗူး မဖြစ်သေးပါဘူး” အမေကလည်း ဘုန်းကြီးကျောင်းသွား အိမ်ဖော် ကောင်မလေးတစ်ယောက်သာ လျှော်ရင်းဖွတ်ရင်းထားခဲ့ သည်မို့ နောက်ဆုံးတော့ လက်ကျန် အရက်ပုလင်းဆီရောက်တော့သည်။ ဝီစကီကို ကျောက်တုံးလမ်းလျှောက် (on the rock) စပ်ပြီး ကွန်ပျူတာရှေ့ ပြန်ထိုင်၊ ဟိုကောင် ကျော်ကျော်တစ်ယောက် ငွေဆောင်မသွားခင် အမွေပေးခဲ့သော ကိုရီးယား ဒီဗီဒီကို ထိုးကြည့်နေလိုက်သည်။ စကတည်းက လုပ်နေသည့် ဇာတ်လမ်း၊ ကိုရီးယားကားတွေက များသောအားဖြင့် ဇာတ်လမ်းနှင့်ပေမယ့် ဒီတစ်ခွေကတော့ ရှိသမျှ ၄၈ ခန်းလုံး တွယ်ခန်းတွေချည်းပါလား။ ဇော်လတ် အခန်းက အိမ်ထဲမှာ သီးခြား လိုမို့ ကိုယ့်ပစ္စည်းကို အသာလုန့်ပွတ်ရင်း ကြည့်နေနိုင်သည်။ နောက်ဖေးက မကြားလောက်။ တည့်တည့်လည်း မမြင်ရ။ အိမ်ရှေ့က မတော်တဆ လူလာရင်လည်း သိနိုင်သည်။ ဝီစကီပြင်းပြင်းသည် ဒီတစ်ခါတော့ မဆိုး။ ရုပ်ရှင်နှင့် ပေါင်းကာ အိပ်ချင်စိတ် ကို ပျောက်စေပုံရသည်။ ဖင်ကုန်းကာ အလိုခံလိုက်၊ လှည့်ပြီး လီးကိုစုတ်ပေး လိုက် လုပ်နေသည့် ကိုရီးယားမလေး ကိုကြည့်ရင်း ဇော်လတ် တုန့်ကနဲဖြစ်သွားသည်။ ပြောင်လက်နေသော LCD မှာ အရိပ်တစ်ခု၊ အရက်သွေးက ဝန်းကနဲကြွကာ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အဝတ်လှမ်းမည့် ဇလုံကို ကိုင်ရင်း သူ့နောက် စောင်းစောင်းက အပေါက်မှာ မိန်းကလေး။ “မီးငယ်.. နင်ဘာလုပ်နေတာလဲ” အိမ်ဖော်မလေး ဆတ်ကနဲတုန်သွား သည်။ “ဦးဦး ..ဟိုဟို အဝတ်လှန်းမလို့” “ ငါ့အခန်း အဝတ်လှန်းစရာနေရာလား” “ဟို .. ခေါ်သံလိုလိုကြားလို့ပါ” “သွားစမ်းသွားစမ်း” လှန်ထားသော ပုဆိုးကို ဖုံးလိုက်ပြီး ဇော်လတ် ဆက်ပဲကြည့်ရမလို့ ထပဲ ဆဲရမလို့ဖြစ်နေသည်။ မကြာပါ။ မီးငယ် အဝတ်လှန်းပြီးပြန် ဝင်လာသည်။ သူထိုင်နေရာမှ ထလိုက်သည်။ “မီးငယ်.. လာစမ်း” ကောင်မလေး တုန်သွားပြီး ဧည့်ခန်းတွင် ရပ်သွားသည်။ ဆက်တီတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး “ဒီမှာလာ လက်ပိုက်၊ နင် ခုနက ငါ့ နောက်မှာ ချောင်းနေတာ ကြာပြီလား” “ဟို.. မကြာသေးပါဘူး ဦးဦး” “ဘာမကြာသေးဘူးလဲ၊ ငါ့မှ သတိထားမိတယ်။ နင် အဝတ်လျှော်သံပျောက်သွားတာ အတော်ကြာပြီ” “ဟို.. မဟုတ်ပါဘူး ဦးဦးရဲ့” ကောင်မလေး ဘာပြောရမှန်း မသိ တော့။ လိမ်လည်း မလိမ်တတ်မှန်းသူသိထားသည်မို့ “နင်ဘာတွေတွေ့လဲ၊ ပြောစမ်း” မီးငယ် ခေါင်းငုံ့နေသည်။ “ပြောလေ” “အင်း..အင်းကျီ ချွတ်တာ..ပြီး..ပြီးတော့” “ယောက်ျားနဲ့မိန်းမ လုပ်နေတာ တွေ နင် ချောင်းနေတာ မဟုတ်လား” ကောင်မလေး တုန်လာသည်။ “ခဏ လေး ပဲ အသံကြား လို့လာမိတာပါ ဦးဦးရယ်” ဇော်လတ် မာန်ကိုသွင်းလိုက်သည်။ စိတ်ထဲမှာတော့ စိတ်တိုတာနဲ့ ပေါင်းပြီး သဘောကျနေပြီ။ “လာ ဒီဖက် နံရံနားကိုလာ၊ ကပ်နေစမ်း” ဇော်လတ် ကြက်မွှေးတစ်ချောင်းကို ကောက် ကိုင်လိုက်ပြီး “ နင်တို့ အရွယ် ဒါတွေ စိတ်ဝင်စားလို့ ရမလား။ ဟင်.. နင် လင်လိုချင်နေပြီလား” “မဟုတ်ပါ ဘူး ဦးဦး ..” သူများများမပြောတော့။ ခြေသလုံးကိုလှန်ခိုင်းပြီး စ ချတော့သည်။ “အား” ကောင်မလေး အောင်သံက သူ့စိတ်ကို နှိုးစေသည်။ ခြေသလုံးမှာ ၃ ချက် ပြီးတော့ ပေါင်မှာ ၂ ချက်၊ နောက် တင်ပါး။ “အီးဟီးဟီး.. မကြည့်တော့ပါဘူး ဦးဦးရဲ့” “နင်အဲလိုပဲပြောမှာပဲ။ ငါတို့မရှိတုံး တီဗွီနဲ့တောင် ခိုးကြည့်ချင် ကြည့်နေမှာ” “ တစ်ခါမှမကြည့်ပါဘူး ဦးဦးရဲ့” လက်ကလည်း အရှိန်မသတ်နိုင်၊ ကျောက်ပေါ်ပါ ၃ ချက် လောက် ကျပြီးမှာ သူ စိတ်လျော့သွားသည်။ သွားစမ်းသွားစမ်း၊ ကောင်မလေး တဟီးဟီး နှင့် သူ့အခန်းထဲ ဝင်ပြေးသွားသည်။

ရိုက်တုန်းကရိုက်ပြီး ဇော်လတ် ဟိုကားကို ဆက်ကြည့်ချင်စိတ်တော့ ကုန်သွားသည်။ ပုလင်းကို ထပ်ပဲ့၊
သောက်ရင်း ထိုင်ခိုင်းနေရာမှ မရပ်သေးသည့် ညည်းသံကို သတိထားမိသွားသည်။ အင်း.. ကောင်မလေး တော်တော်
နာရှာမှာပဲ။ ငါကလည်း မူးမူးနဲ့ တုတ်စွမ်းပြချင်နေတာ။ အပြင်မထွက်ဖြစ်တာ ပါပေါင်းပြီး တော့ ဒေါသကူးသွားတာ။
သူဇဉ့်ခန်းဖက်ပြန်ထွက်ရင်း "မီးငယ်" "... အခန်းဝ အသာသွားကြည့် တော့ မှောက်ပြီး ငိုနေသော
အပျိုပေါက်မလေး ကို တွေ့ရသည်။ ဇော်လတ်ပြန်ထွက်လာပြီး အံ့ဆွဲထဲမှာ မန်းဆေး အခဲလေးများကို ရှာသည်။
"မီးငယ် လာစမ်း ဒီမှာ သွေးလိမ်း လိုက်" မီးငယ် မထ။ တလှုပ်လှုပ်နဲ့ ဆက်ညည်းနေသည်။ သူ စိတ်
အတော်ပျော့သွားသည်။ "ကဲကဲ.. ငါပဲသွေးပေးမယ်" ဇော်လတ် အမေ့ ကျောက်ပျဉ် ဆီရောက်သွားသည်။ အင်း
.. အမေ သနပ်ခါးသွေးကာနီးမှာ မန်းဆေးတွေ တွေ့ရင် စိတ်တိုနေအုံးမယ်။ မီးငယ်အခန်း မှောင်ကျဉ်းကျဉ်းထဲလည်း
မဝင်ချင်။ သူ ဇဉ့်ခန်းမှ လှမ်းခေါ်သည် "မီးငယ် နင့် ကျောက်ပျဉ်နဲ့ ရေ ခွက် ယူခဲ့စမ်း" မလှုပ်။ " ဟဲ့ ယူခဲ့လို့ ပြော
နေတယ်။ နင် မမှတ်သေးဘူးလား" ကလေးမ ဆတ်ကနဲ့ ထလာပြီး ကျောက်ပျဉ်ကို သူ့နားလာချကာ မတ်တတ်ရပ်
နေသည် "ထိုင် ..အဲဒီမှာ" "ထိုင်လို့ မရဘူး ဦးဦးရဲ့ ..အီးဟီးဟီး" "ဒါဆိုလည်း ကြမ်းပြင်မှာ မှောက်နေဟာ"

မောရီယမန်းဆေး ၂ လုံးလောက် သွေးပြီးတော့ သူထလာသည်။ "ကဲ ခြေသလုံး လှန်စမ်းဟာ" "ရပါတယ်
ဦးဦး" "စကားမများစမ်းနဲ့ဟာ" သူ အသာလိမ်းပေးသည်။ ထမီစကို အသာကိုင်ရင်း ခြောက်အောင် ခတ်ပေး
နေသည်။ ပြီးတော့ ထမီကို ထပ်မတင်လိုက်သည်။ မီးငယ် တွန့်သွားသည်။ ဒူး အထက်မှာ လည်း အရိုးရာတွေ။
မီးငယ် ပေါင်က အဖြူသား။ ဒီတစ်ခါတော့ ထမီနဲ့ ယပ်ခတ်လို့ မရ။ လွယ်လွယ်ပဲ ပါးစပ်နဲ့ မှုတ် ပေးလိုက်သည်။
နောက်တော့ ကလေးမက တော်ပြီ ဦးဦး ဆိုပြီး လူးလဲ ထထိုင်ဖို့ ကြိုးစားသည်။ သို့သော် ထိုင်လိုက်သည်နှင့်
အားလားလားဆိုပြီး ကုန်းကုန်းကွဲပြန်ဖြစ်သွားသည်။ ဇော်လတ် ရယ်ချင်သွားသည်။ မျက်နှာထားကိုတင်းလိုက်ပြီး
"ပြန်မှောက်စမ်း၊ ဘာထလုပ်တာလဲ" အကုန်ပေါ်တော့မည်မှန်း သိသဖြင့် မီးငယ် မှောက်ပြီး "ရပါတယ် ဦးဦးရဲ့။
ပျောက်သွားမှာပါ" "တော်စမ်း နင် အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ" "၁၇ နှစ် ပါဦးဦး" "အေး.. ငါ ၃၇ နှစ်ရှိပြီ.. နင်
ငါ့အသက် တစ်ဝက်တောင်မရှိ သေးဘူး။ အပျိုဖြစ်တာမှမကြာသေး တောင်စိတ်မြောက်စိတ်နဲ့ လာရှက်ပြမနေနဲ့။"
သူ့လက် က ထမီကို ဆွဲလှန်သည်။ အပေါ်ထိလှန်ဖို့ ကျ ဒူးကခံနေလို့ မလွယ်။ အဲတော့ လွယ်ပါသည်။ ထမီကို
အပေါ်က စမ်းပြီးဆွဲချလိုက်သည်။ "ချွတ်စမ်းဟာ.. ကြာတယ်၊ ဆေးတွေ ထမီမှာပေကုန်ပြီ" ထမီကို အတင်းဆွဲချွတ်
သည်။ မီးငယ်ငြင်းလည်းမငြင်းရဲ။ အပျိုလေး ရှက်ရှက်နှင့် တုန်နေသည်မှာ သနားစဖွယ်။ သူကလည်း စိတ်က ပါနေပြီ။
တင်ပါးကို လက်တစ်ဖက်က ခါးမှာအသာ ထိန်းကိုင်ရင်း လိမ်းပေးနေသည်။ စိတ်ထဲမှာ နည်းနည်းတော့လှုပ်ရှား
လာသည်။ အပျိုလေးမှန်းသိစိတ်က ခုမှ ဝင်လာသည်ထင်၏။ အဖုအထစ်မရှိ ဝင်းနေသော တင်ပါးလေးက အတော်
တော့ကြီးသား။ ခုံးခုံးလေး။ အသာပွတ်လိမ်းပေးပြီး ပါးစပ်နှင့် စိတ်ပါလက်ပါ မှုတ်ပေးနေမိသည်။ နောက်တော့
"မခြောက် သေးဘူး ပြန်မဝတ်ချင်နဲ့" ပြောပြီး သူ့လက်က အပေါ်ပိုင်း တီရှပ်ဆီရောက်သွားပြီး ကျောကုန်းကို
လှန်လိုက်သည်။ သူ့လက်ချက်တွေက မနည်းပါလား။ ကောင်မလေး အတော့်ကို နာရှာမည်။ လိမ်းပြီး ဒီတစ်ခါတော့
တီရှပ် အနားစနှင့် ခပ်ပေးနေရင်း မျက်လုံးက အောက်ပိုင်းကို ကြည့်ရင်း သူ့ပစ္စည်းကြီး မာထန်လာသည်ကို
သတိထားမိသွားသည်။ အင်း ဒီကလေးနဲ့ မဖြစ်သေးပါဘူး။ သူ စိတ်ပါလက်ပါ လျှောက်မှုတ်ပေးနေမိသည်။ မီးငယ်၏
ညည်းသံက သူ့စိတ်ကို ဖြည့်ပေးနေသည်။ "ဆောရီးပဲဟာ။ ငါကလည်း စိတ်တိုသွားတယ်" တောင်းပန်လိုက်ရင်း..

..

လက်ကျန် အဝတ် တွေကို အမြန်လျှော်ရင်း အန်တီ ဘုန်းကြီးကျောင်းမသွားခင် "မီးငယ် နင် ဟိုဟာဖြစ်ပြီးစ
မဟုတ်လား။ သိပ်အအေးမခံနဲ့" အန်တီပြောခဲ့တာ ကို သတိရကာ မြန်မြန် အပြီးသတ်လိုက်သည်။ အဝတ်တွေ
သွားလှန်းဖို့ ထအလာ ဦးဦးအခန်း က ညည်းသံလိုလို တိုးတိုးကြားရသည်။ ဘယ်သူရောက်နေပါလိမ့်။ ဘေး က

မှန်တံခါး မှာ အသာ တစောင်းရပ်ရင်းလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ကွန်ပျူတာ ဖွင့်ထားသည်ကိုမြင်ရသည်။ ရုပ်ပုံတွေက လှုပ်လှုပ်။ သေချာကြည့်လိုက်တော့ ဟင်.. ယောက်ကျားနဲ့ မိန်းမ ဟိုဟာလုပ်နေတာပါလား။ ဟယ် မိန်းကလေးက ကိုရီးယားမလေး။ သူကြည့်နေကျ မြဝတီဇာတ်လမ်းထဲက ပုံမျိုးလေးပါလား။ မီးငယ် စိတ်လှုပ်ရှားလာသည်။ အော။ အသေအချာကြည့်မှ ကောင်မလေးက လေးဖက်ထောက်နေတာပါလား။ ယောက်ျားကြီးက နောက်မှာ မတ်တတ်။ ကြည့်ရင်း မြင်ကွင်းက ဘက်ပြောင်းသွားသည်။ ကောင်မလေး ဖင် နားကို ယောက်ျားကြီး ၏ လီးကြီး ထိုးထည့်နေ သည် ကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်းမြင်ရသောအခါ သူ့လက်ထဲက အဝတ်လုံကို ခါးဖက် အသာပို့ရင်း ခေါင်းကို အပေါက်နားတိုးကပ်သွားမိသည်။ သူ့ပေါင်ကြားက ယားသလိုဖြစ်လာစဉ် ဦးဦး ရုတ်တရက်လှည့်လိုက်သည် ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိတ်ကနဲဖြစ်သွားကာ နောက်ဆုတ်ဖို့ ကြိုးစားသော် လည်း မရတော့။.. တုန်တုန်ရီရီနှင့် အချိန်ဆွဲလှန်းရအောင် အဝတ်ကလည်း နည်းနည်းလေးဖြစ်နေသည်။

သူ့မိဘအိမ်မှာတုန်းက အရိုက်ခံရဘူးသော်လည်း ခုလောက် တစ်ခါမျှ မနာဘူး။ စိတ်လှုပ်ရှားသည်နှင့်အမျှ တုန်နေ တော့ ကြက်မွှေးရိုက်ချက်တွေက ပိုကြမ်းသည်။ အိမ်ရောက်ပြီး ၂ လမျှအကြာ လူကြီးတွေ ယုံကြည်တာခံရသူ တစ်ယောက်ဖြစ်လာကာမှ ခုလိုပြင်းပြင်းထန်ထန် အရိုက်ခံရတော့ သူ့အတော်ဝမ်းနည်းမိသည်။ ကျောကုန်းကလည်း စပ်။ ကိုယ့်အပြစ်နဲ့ကိုယ် ရှက်ရှက်နဲ့ ငိုနေတုန်း ဦးဦး အသံကြားရခြင်းဖြစ်သည်။

ခုတော့ သူ့တစ်ကိုယ်လုံးလည်း တုံးလုံးနီးပါးဖြစ်နေပါပြီ။ ရှက်ရှက်နဲ့ ခေါင်းကို စောင်း တောင်မစောင်းရဲ။ ဦးဦးကလည်း လိမ်းပေးပြီး ထ မသွား ချွတ်လိုက်သည့် ထမီကို ဆွဲယူကာ ယပ်ခတ်ပေးနေသေးသည်။

“မီးငယ် ခါးလေးနည်းနည်းကြွစမ်း” ဘာမှန်းမသိပါ သူ ဖင်ကို အနည်းငယ် ထောင်ပေးလိုက်သည်။ ဦးဦး လက် တစ်ဖက်က သူ့ပါးစပ်နားရောက်လာပြီး။ “လက်ခလည်ကို နည်းနည်း စုတ်လိုက်စမ်း” သူ့စိတ်ထဲမှာ ပိုလှုပ်ရှားသွားသည်။ လက်ကို တံတွေးစိုသွားသည်နှင့် အသာပြန်ထုတ်သွားသည်။ အင်.. သူ့ ပေါင်ကြားထဲကို ဦးဦးတံတွေးဆွတ်ထားသောလက်နှင့် တို့နေတာပါလား။ သူ ခါးကို ရုတ်ကနဲပြန်ချလိုက်သည်။ “ဟဲ့ ပြန်ထောင်ထား စမ်း..ငါ က အကောင်းလုပ်ပေးမလို့ဟာ၊ နင်နာနေတယ် မဟုတ်လား” သူ ကြောက်ကြောက်နဲ့ ဖင်ကို ပြန်ထောင် လိုက်သည်။ ဦးဦးလက်က ရာသီလာပြီးစ သူ့ အဖုတ်ကလေး ၏ အပေါ်ဖက်အဖျားကို အသာလေး တို့လာသည်။ သူ တွန့်သွားသည်။ လက်က ဝက်အူရစ်သလို ရစ်နေသည်။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ပူတက်လာသလိုလို။ “အင့်အင့်.. မလုပ်ပါနဲ့ ဦးဦး” ဝတ္တရားတစ်ခုလို သူငြင်း ရသော်လည်း ဘာမှန်းမသိ၊ ကောင်းသလိုလို၊ ယားသလိုလို။ “စကားမများစမ်းနဲ့ဟာ။ ငါမေးတော့မှ ပြော” ဦးဦးလက်ချောင်းတွေက အဖုတ် ပတ်ပတ်လည်ကို ပါ ရစ်လာသည်။ သူ့ အတွင်းပိုင်းက ယားကျိယားကျိ ဖြစ်လာသည်။ “ယားတယ် ဦးဦးရဲ့” “ယားမှာပေါ့ နင် အရည်တွေထွက်လာတာကိုး” သူ့မျက်နှာ ဘယ်ထား ရမှန်းမသိတော့။ အဖုတ်ထဲက အရည်ဆိုတာ အလိုးခံချင်လို့ ထွက်တာ ဟု သူ့ရွာမှာတုန်းက နှုတ်ကြမ်းအာကြမ်း မိန်းမကြီးများပြောတာကြားဘူးသည်။ ဦးဦး လက်က အရည်တွေကို လျှောက်ပွတ်ရင်း ထိပ်က အစေ့လေးကို ပိုင်းပေးနေသောအခါ သူ့ဖင်က ပိုထောင်လာသည်။ “ဒူးထောက်လိုက်ဟာ” သူ့စိတ်ထဲ ခုနက ကိုရီးယားမလေးကို မြင်ပြီး တုန်လှုပ်သွားသည်။ သို့သော် ဦးဦး က ထိုင်ရက်သား ဒီအတိုင်း။ ခုနလိုတော့ မလုပ် လောက်ပါဘူး။ သူ လေးဖက်ထောက်လိုက်မှ တကယ့်ကို ဖင်ကုန်းလျက်သား ကိုရီးယားမလေးလိုဖြစ်သွားသည်။

...

ဇော်လတ် စိတ်က ပိုတက်ကြွလာသည်။ အရည်လေးများကို စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားများ အနံ့လိုက် လိမ်း ပေးနေပြီး ဖင်ဝလေးကို ပါ အသာ ပွတ်ပေးလိုက်သောအခါ ကောင်မလေး အင့်ကနဲ ညည်းသံထွက်လာသည်။ နောက်လက်တစ်ချောင်း က စောက်ဖုတ်ထဲကို အသာလေး ထိုးကြည့်သည်။ လက်ထိပ်လေးတင်ပါ။ နောက် အဝမှာ

ဆက်မွှေးနေသည်။ တော်တော်လေးချောလာတော့မှ လက်ခလည် တစ်ချောင်းလုံးထိုးထည့်လိုက်သည်။ “အီး..အီး..” “ကောင်းလား မီးငယ်” သူမဖြေ။ သူ့လက်ကို သွင်းလိုက် ထုတ်လိုက် စလုပ်ရင်း လက်ညှိုးက ဖင်ဝကို ဆက်ပွတ်နေသည်။ မကြာပါ ကောင်မလေး ဖင်ကြီးတစ်ခုလုံး လှုပ်လာသည်။ “ဟဲ့..ကောင်းလား” ဖြေသံမကြားရ “မေးနေတယ်လေ” အသံမာမာနဲ့ မေးမှာ “ဟုတ်” “ဘာ ဟုတ်လဲ” “ကောင်းပါတယ်” “ဘာကောင်းပါတယ်လဲ” “ကောင်းပါတယ် ဦးဦး” “အနာတွေ သတိရသေးလား” သူ ခေါင်းကို ငုံ့ရင်း ခါ သည်။ “ဖိမိရိုတယ်မဟုတ်လား” “ဟုတ်ကဲ့” မီးငယ် မညာရဲလို သာ ပြန်ဖြေသည် ရှက်လည်း ရှက်တော့ ခေါင်းက မဖော်နိုင်။ သူ့လက်အသွင်းအထုတ်ကို ပိုမြန်မြန် လုပ်ရင်း တစ်ချက်တစ်ချက် မွှေပေးလိုက်ရာ “အား..အား.. ဝုူး..ဝုူး” မောသံတွေထွက်လာသည်။ အရည်တွေကလည်း တပွက်ပွက်၊ လက်ကို တဆုံး နှိုက်ရင်း ၁၀ မိနစ်လောက် ဆက်တိုက် ဆောင့်ရင်း ကျန် လက်တစ်ဖက် က ဖင်၊ ကျောကုန်းနှင့် ဝမ်းပိုက်ကို ပွတ်ပေးနေရာ ဟောဟဲဟောဟဲသံများ ဆက်တိုက် ဖြစ်လာသည်။ “ကောင်းတယ်မဟုတ်လား” “တော်ပြီ ဦးဦး။ ဟုတ်ကဲ့ ကောင်းပါတယ်” နှင်အရမ်းကောင်းပြီ ဆိုမှရပ်မယ်။ အွန်.ဟွန်.ဟွန်. နှင့် ကောင်မလေး ဖင်ကို ခါရမ်းရင်း နောက်သို့ပင် တွန်းလာသည်။ နှင့်ခေါင်း ဒီဖက်လာစမ်းဆိုပြီး ပုခုံးကို ဆွဲကာ သူ့ ပေါင်ကြားပေါ် ခေါင်းတင်ကာ လက်တစ်ဖက်က ဖင်ကိုပွတ်ရင်း အတင်း အသွင်းအထုတ်လုပ်ရာ မီးငယ်မနေနိုင်တော့ “အားအား အရမ်းကောင်းပါတယ် ဦးဦး..ကောင်းတယ် ကောင်းတယ်..အင်းအင်း” ညည်းတွားရင်း သူ့ပေါင်ကိုမျက်နှာအပ်ကာ ခါလောက် တုန်တက်သွား တော့ သည်။ သူ့လက် ကို စောက်ဖုတ်ထဲမှ အတင်းညှစ် ထားပြီး သွေးတိုးသလို ထုတ်ကနဲ ဖိညှစ်မှုကို ခံစားမိလိုက် သည်။ ဒီတော့မှ လက်ကို အနက်ဆုံးထိ နှိုက်ထားရင်း ပေါင်ပေါ်မှ ပါးကို အသာပွတ်ပေး နေမိသည်။ သူ့လီးကလည်း အရမ်းထောင်နေပြီဖြစ်ရာ ပုဆိုးပေါ်မှ တွန်းတက်၍ မီးငယ်မျက်နှာနား မှာ ဝဲနေရာ အသက်ပြင်းပြင်းရှူသည်နှင့် တည့်တည့်ဖြစ်နေသည်။ “ကောင်းတယ်မဟုတ်လား မီးငယ်လေး” ဟုတ်..တစ်လုံးသာဖြေ ပြီး ခေါင်းငြိတ်ပြသည်။ နှင့်ကို စည်းစိမ်ကျအောင်လုပ်ပေးတာဟဲ့ ဟု ပြောကာ ခေါင်းငုံ့ကြည့်နေရင်း ရပ်လိုက်တော့မည့် သူ့လက်တွေက အသာလေး ပြန်လှုပ်ဖို့ ကြိုးစားလာသည်။ မီးငယ် အင်ကနဲ ဖြစ်သွားရင်း ခဏလေးနဲ့ မောသံက ပြန်ထွက်လာသည်။ မိန်းကလေးများ အဲဒီလို။ ခုပဲပြီး ခုပဲ ပြန်စလို ရတော့ တာပဲ။ ဒီတစ်ခါတော့ ဒီလိုနဲ့ မဖြစ်။ သူ ပုဆိုးကို အသာဖြေကာ လီးကြီးကို ထုတ်လိုက်သည်။

...

မီးငယ်တစ်ယောက် တစ်ခါမှမကြုံဘူးသည့် အရသာကို ခံစားရသည်။ ဦးဦးဘယ်လိုလုပ်သည်မသိ။ ဒါ လင်မယား တွေလို ခုနက ရုပ်ရှင်ထဲကလို လိုးတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး ဟု စဉ်းစားနေသည်။ ရှက်ကလည်း ရှက်။ ကောင်းသည့် အရသာကိုလည်း ဖုံးမထားနိုင်တော့ မျက်နှာတွေ နီမြန်းနေသည်။ ဦးဦးက ပြန်ဆွနေပြန်ပြီ။ သူ့စိတ်က ချက်ခြင်း ပြန် ထလာသည်။ ဒီတုန်းမှာ ဦး လက်တစ်ဖက် က သူ့ခေါင်းကို အသာမပြီး လုံချည်ကို လျှောချလိုက်သည်။ ဘုရားဘုရား ခုနက ဇာတ်ကားထဲကလို ကြီးပါလား။ ဦးဦးလီးကြီးက အကြီးကြီး။ မာတောင့်နေသည်။ သူ့မျက်နှာနှင့်က ခု လက်မ လောက်သာကွာတော့ သွေးကြောကြီးတွေကို မြင်နေရသည်။ ထိပ်က အထစ်ကြီးက ပြောင်လက်နေသည်။ ကလေးတွေ ပစ္စည်းကလွဲပြီး တစ်ခါမှမမြင်ဘူးတော့ အလန်.တကြား ကြည့်နေမိသည်။ ကြာကြာမကြည့်လိုက်ရပါ။ လီးကြီးက သူ့မျက်နှာနားတိုးကပ်လာသည်။ “နမ်းကြည့်စမ်း” သေးစော်တော့ မနံ။ ညှိစို.စို. နံ့.လိုလို။ ဦးဦးလက်က သူ့ အဖုတ်ထဲမှာ ချာလပတ်လည်နေတော့ သူ့ပါးစပ်က ဟလာသည်။ အမောမပြေခင်မို့ ပိုလို.တောင် ဟိုက် လာ သည်။ ခေါင်းက ပေါင်ပေါ်ရောက်နေသည်မို့.သူ့ပါးစပ်ထဲကို ဦးဦး လီးထိပ်ကြီးဝင်လာတော့ သူ မငြင်းမိ။ “ငါ့လီးကို အသာလေး ငုံ့စုတ်ကြည့်စမ်း နှင့်ကို ငါ ဖိမိကျအောင်လုပ်ပေးတာ။ ငါ့ကိုလည်း လုပ်ပေး” သူ့ပါးစပ်နှင့် ဦးဦး လီး က ဆန့်.ရုံလေး။ ပါးစပ်ကို အတော်ဟထား ရသည်။ အဖုတ်ကို ကလိနေသဖြင့် မောသံမှာ ပါးစပ်ထဲပြည့်သည့် လီးကြီးကြောင့် တအင်းအင်းဖြစ်နေသည်။ အနေအထားကမမှန်သေး။ သူ့ပေါင်တစ်ချောင်းကိုဆွဲမကာ အဖုတ်ကို အနှိုက်ခံနေရသည့်အနေအထားမှ ခေါင်းကို အသာလေး ကြွကာ ဦးဦး

ဟာကြီးကို သေသေချာချာ ငုံနိုင်ရန် အသာစောင်းလိုက်သည်။ သူ့လက်တစ်ဖက်က ဦးဦးပေါင်ကြားထဲသို့ ထောက်ကာ တစ်ဖက်က လီးကြီးကို ပါးစပ်ထဲတည့်အောင် အသာကိုင်ဖို့ ကြိုးစားသည်။ ထို့နောက် သကြားလုံးစုတ် သလို စုတ်ကြည့်လိုက်သည်။ ဦးဦးကလည်း ကျောကုန်းပေါ်က တီရှပ်ကို ဆက် မ တင်ပြီး အတွင်းခံကိုတွန်းထုတ်ကာ သူ့နို့သေးသေး ကို ဖွဖွဆုတ်ကိုင်လိုက်သည်။

...

ကောင်မလေး သူ့ကို စ စုတ်ပေးနေပြီ။ ပုလွေမှုတ်သည့်အလုပ် ကို ခုမှစလုပ်တာဆိုတော့ ဘယ်နေရာ ဘာဆိုတာ မသိသေးပေမယ့် သကြားလုံးလိုစုတ်ပေးတာလည်း အတော်ကောင်းပါသည်။ ထိုင်ရင်း လက်နဲ့လှီးနေသည့် သူ့ကို ကုန်းမှုတ်နေတာဆိုတော့ သူ့မှာ ခါးကညောင်း၊ လက်က ဆန့်ရင်း ထိုးရသည်မှာ ပုံစံမကျတော့။ လှဲအိပ်ရမည်က လည်း အိမ်ဖော်မလေး ဆိုသည့်အသိနှင့် အောက်ကို မဝင်ချင်သေး။ ဒီတော့ သူ ကုံးထလိုက်ရသည်။ “မီးငယ် ပက်လက်လှန်လိုက်ဟာ” ပြီးတော့ မှ အပေါ်က နေ ပါးစပ်ထဲလှီးထည့်ရင်း ပေါင် တစ်ဖက်ကို ဆွဲထောင်ကာ ကုံး ကြည့်ရင်း လက် လုပ်ငန်းကိုဆက်သည်။ ဒီတစ်ခါတော့ အပေါ်စီးကဆိုတော့ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း။ ၁၇ နှစ်ဆိုတော့ အမွှေးတွေက နုသေး ပါးသေးသည်။ လက်ခလယ်ဖြင့် မွှေနေရင်း လက်ညှိုးဖြင့် စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းပေါ်က အရည်တွေ ကို လိုက်လိမ်းနေသည်။ ဒီ့နောက်တော့ ကောင်မလေး ခါးကို ပိုထောင်သွားအောင် ပေါင်ကို သူ့ကိုယ်ဖြင့် ဖိကာ ဖင်အောက်သို့ ဘယ်ဖက်လက်ကို သွင်းလိုက်သည်။ လက်ညှိုးကိုအသာလေး ထပ်ထည့်ဖို့ သူ့ကြိုးစားသည်။ အတော်လေးကျဉ်းနေသေးသည့် စောက်ပတ်မို့ လက် ၂ ချောင်းသွင်းဖို့ ဖြည်းဖြည်းချင်းကြိုးစားရသည်။ သို့သော် အရည်တွေကလည်း အပြည့်မို့ ခဏနှင့် ဝင်သွားသောအခါ မီးငယ် အသက်ရှူသံ ပိုပြင်းလာပြီး သူ့ ဖင်ကိုပါ ဆွဲဖက်လိုက်ကြောင်း ခံစားမိရသည်။ ၂ ချောင်းထိုးမွှေနေရင်း သူ့စိတ်က ဒီလောက်နှင့်မရပ်။ သူ့ လီးကိုလည်း တစ်ဖက်က ထိုးထည့်နေရာ တစ်ဝက်ကျော်လောက် ဝင်နေပြီး စ အသွင်း အထုတ် လုပ်ကြည့်သည်။ ကလေးမ ဖင်ကိုအောက်မှ ဖက်ရင်း ပွတ်ပေးနေသည့် ဘယ်ဖက်လက်ကို အသာလှုပ်ကာ စောက်ပတ်မှ စီးကျနေသည့် အရည်တွေပေ နေသော ဖင်ဝလေးအား ကလိပေးသည်။ မိန်းကလေး၏ မကျွမ်းကျင်မှုကြောင့် ပါးစပ်ကိုလှီးပေးနေသည့် သူ့လီးကြီး မှာ သွားများနှင့်ထိခိုက်ပြီး မြန်မြန်ပြီးချင်လာလေပြီ။ အိမ်ဖော်အပျိုမ ၁၇ နှစ်သမီးလေးကို လုပ်နေရသည်ဆိုသည့် အသိကလည်း သူ့စိတ်ကို ပိုပြင်းထန်စေသည်။ ခြေထောက် နှစ်ဖက်ကို အတင်းဆွဲချုပ်ပြီး ဘယ်ဖက်လက်ညှိုးကို ဖင်ထဲသို့ ထိုးသွင်းလိုက်ရာ ကလေးမ သူ့ဖင်ကို အတင်းဆွဲချုပ်တော့သည်။ သူ့လက်နှစ်ဖက်လုံးကို အပြင်းအထန် ကစားရင်း လီးကြီးကိုလည်း အာခေါင်ထဲထိ အတင်း ထိုးညှောင့်တော့ရာ..

...

ပါးစပ်၊ စောက်ဖုတ်နှင့် ဖင်ကိုပါ တစ်ပြိုင်တည်း အညှောင့် အလှီးခံရသည့်အသိနှင့်ခံစားမှုကြောင့်မီးငယ် ဘယ်လိုမှ မနေနိုင်တော့။ ဦးဦးဖင်ကို အတင်းဆွဲချုပ်ကာ ပါးစပ်ထဲမှလီးကြီးကို နှုတ်ခမ်းနှစ်ဖက် အတင်းပိတ်ပြီး ဆွဲစုတ်လိုက်ရာ ဦးဦး တစ်ကိုယ် လုံး တွန့်လာပြီး အာခေါင်ထဲသို့ အရည်များပန်းထွက်လာကြောင်း ခံစားလိုက်မိသည်။ သူ့လည်း မျက်လုံးတွေပြာသွား ပြီး မိုးပေါ်ရောက်သွားသလိုခံစားလိုက်ရကာ စောက်ဖုတ်အတွင်းမှအရည်များ ပန်းထွက်လာပြီး တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ခါ သွားရသည်။ အင်း..အင်း..အင်း နှင့်ညည်းရင်း ဆက်စုတ်နေရာ ငံကြိုကြိုအရည်များ လည်ချောင်းထဲသို့ ဆင်းဝင်သွား တော့သည်။ ဦးဦး လက်များလည်း ရပ်သွားသည်။ သူ့လည်း လီးကြီး တဖြည်းဖြည်း ပျော့ကျသွားသည်အထိ ပါးလုတ် ပါးလောင်းနှင့် ဆက်စုတ်နေပြီး ၁၀ မိနစ်လောက် အိပ်ပျော်သလို ပင်ဖြစ်သွားသည်။ သတိထားမိတော့ ဦးဦး ထထိုင်ပြီး တီရှပ် လည်ပင်းစွတ်ကာ ကိုယ်တုံးလုံးဖြစ်နေသည့် သူ့ကို ကြည့်နေသည်။ သူ့လည်း ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြင့် ... ဦးဦးရယ် ဟုပြောမိသည်။ အရိုက်ခံထားရသည့်အနာများက တစ်ချက်တစ်ချက် စပ်သလိုရှိသော်လည်း နာသည် ဟု သူမထင်တော့။ ဦးဦး က ဘာမှမပြောတော့ ပြုံးပြီးကြည့်နေ

သည်။ သူ ဦးဦး လီးကြီး ကို တစ်ချက် လှမ်း ကိုင်လိုက်မိပြီး မှ ရှက်သွားပြီး လွှတ်လိုက်မိသည်။ ခုနကတော့ စိတ်တွေ ထန်ထန်နှင့် ပါးစပ်နဲ့တောင် စုတ်သေးသည့် လီးကြီးကို ခုကိုင်မိတော့ ရှက်စိတ်နှင့် မျက်နှာပင်နီရဲသွားသည်။ လူးလဲထကာ အကျီ ကို ဆွဲချပြီး ထမီကို ရှာရသည်။ ထို့နောက် အခန်းထဲပြေးဝင်ပြီး ပြန်မှောက်ကာ ခုနက အကြောင်း တွေကို စားမြို့ပြန်နေသည်။ ဦးဦးက ငါ့ကို လင်မယားလိုလုပ်တာတော့မဟုတ်ပါဘူး။ မုဒိန်းကျင့်တာ လည်း မဟုတ်ဘူး။ တော်တော်တော့ ခံလို့ကောင်းတာပဲ။ ရိုက်တာကတော့ နာလိုက်တာ၊ သနားလို့ ငါ့ကို စိတ်ပြေ အောင် လုပ်ပေးတာပဲနေမှာ ဟုစဉ်းစားရင်း အိပ်ပျော်သွားပါတော့သည်။

...

ဦးဦးက သူ့လီးကြီးကို စောက်ဖုတ်ထဲထည့်ဖို့ပြင်နေသည်။ လက်ချောင်းထဲမှာ အရည်ဆုံးဖြစ်သည့် လက်ခလယ်ကို သူစုတ်ဖူးသည်မို့ ဒီထက် ၃ ဆလောက်တုတ်ပြီး ၂ ဆလောက် ရှည်သည့်လီးကြီးကို ကြောက်လန့် စွာကြည့်ရင်း ရုန်း သည်။ လှုပ်လို့လည်းမရ။ ချွေးတွေပြန်လာသည်။ အင်း..အင်း..အင်း .. ညည်းနေရင်း မီးငယ် လန့်နိုးလာသည်။ တကယ်လည်း ဇောချွေးတွေရွှဲလို့။ ငါ အိပ်မက်မက်နေတာပါလား၊ တော်သေးတာပေါ့။ သူ့အတွေးနဲ့သူ ရှက်ရှက်နဲ့ လူးလဲထကာ ရေချိုးခန်းသို့ပြေးသည်။ ဒီအတိုင်းအိပ်ပျော်သွားသည်မို့ ပေါင်ကြားထဲမှာ လည်း စေးကပ်ကပ်။ ဖင်ထဲ မှာလည်း အောင့်တောင့်တောင့်ဖြစ်နေသည်။ ပါးစပ်ထဲမှာရော...အင် ငါ ရေတောင် မသောက်ပဲ အိပ်သွားတာပါလား။ အီလည်လည်နဲ့ လေချဉ်တက်ပြီး ညှိစို့စို့၊ အန်ချင်သလိုလို။ တကယ်အန်ချင်စိတ်လည်းမရှိ။ ရေချိုးခန်းအပြင် ပြန်ထွက်ချင်စိတ်လည်းမရှိလို့ ကန်ထဲကရေကို ခတ်သောက် လိုက်တော့ ချိုတိုတို။ အဝတ်ကိုတစ်ခါတည်းချွတ်ပြီး ရေ ချိုးမည်အပြု တံခါးခေါက်သံကြားရသည်။ “မီးငယ်” ဘုရား ဘုရား..ဦးဦးပါလား။ သူ ထမီကို အမြန် ရင်ပြန်ရှားလိုက်ပြီး “ဟုတ်ကဲ့” ဟု အသံပြုရင်း တံခါးဖွင့်လိုက်သည်။ ဦးဦးက အကျီ တုံးလုံးနှင့် “နင်ရေချိုးမလို့လား” “ဟုတ်ကဲ့”

ဦးဦးက အခန်းထဲဝင်လာလို့ သူ့နောက်ဆုတ်သွားရသည်။ တံခါးကိုပြန်ပိတ်ပြီး “ငါလည်း ချိုးမလို့ဟ” ပြောပြောဆိုဆို လုံချည်ကို ချွတ်ချလိုက်သည်။ ဦးဦးလီးကြီးကို အလန့်တကြားကြည့်လိုက်တော့ အခုတော့ ခပ်သေးသေး။ ခုနကလို မဟုတ်။ မျက်နှာကိုကြည့်တော့ ခပ်တည်တည် “ဘာလဲ။ မမြင်ဘူးတာကျလို့” သူ ဘာပြောရ မှန်းမသိ။ “ဟီးဟီး” ဟု ရယ်လိုက်မိသည်။ “ရယ်မနေနဲ့၊ နင်လည်းချွတ်လေ” သူလန့်သွားသည်။ ခုနတုံးကတော့ ကြောက်သည်နှင့် စိတ်တွေ ထန်နေသည်နှင့် မသိသာ။ ခုလို ချိန် ချွတ်ရမည်ကျတော့ မလုပ်ရဲ။ “လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့ဟာ။ ငါမမြင်ဘူးတာ ဘာကျန် သေးလို့လဲ” သူ မတတ်နိုင်တော့။ ထမီကို ချွတ်ပြီး ခေါင်းကို မဖော်ရဲ။ ဟိုဖက်လှည့်ပြီး ထမိန်တန်းပေါ်တင်ရမည်ကိုပင် ကြောက်နေသည်။ ဦးဦးကတော့ ခပ်တည်တည်။ ရေခွက်တစ်ခွက်ကိုဆွဲပြီး ခပ်ချိုးနေတော့မှ သူလည်း ထမီကို တန်းပေါ်တင်ရင်း ခပ်တည်တည်ပင် လောင်းချိုးလိုက် သည်။

ရေသံရပ်သွားသဖြင့် မီးငယ်လည်း ရပ်ပြီး လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဦးဦးက သူ့ကိုလှည့်ကြည့်နေသဖြင့် ခေါင်းငုံ့သွားရ သည်။ “ကဲကဲ လာလာ” “ရှင်” “ငါ့ကို ချေးတွန်းပေးဟာ” “ဦးဦးကလဲ” သူငြင်းဖို့ကြိုးစားသည်။ သို့သော် တကယ် တမ်း မငြင်းရဲ။ ရေစိုလိုက်တော့ ကျောကုန်းပေါ်မှာလည်း ရိုက်ချက်တွေက စပ်နေသည်။ “ချေးက သူများတွန်းပေးမှ စင်မှာဟာ။ ငါ့ဘာ ငါဆို ဆပ်ပြာတိုက်ပြီး ပြီးသွားတာ။ လာ..လာ” “ဘယ်..ဘယ်ကို တွန်းရမှာလဲ ဦးဦး” မေးပြီး ပေါင်ကြားကို ငုံ့ကြည့်မိပြန်သည်။ ရေစိုနေသဖြင့် လား လီးကြီးက ခပ်သေးသေးပင်။ သူ့ကြည့်မိမှန်း သတိထားမိမှ လန့်ပြီးမော့ကြည့်လိုက်တော့ ဦးဦးက ပြုံးနေသည်။ တကိုယ်လုံးပေါ့ဟာ။ လာ လည်ပင်းကစ ဟုပြောသည်။ သူ မမှီတမှီနှင့် လည်ပင်းကို စပွတ်သည်။ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတော့ လက်နှင့် ဒီတိုင်းပွတ်တာပါပဲ။ အသားချင်း ထိမိတော့ ကြက်သီးတွေထလာသည်။ နောက်တော့ ပုခုံး၊ ဟိုဖက်လှည့်ပေးသည်။ ကျောကုန်းနှင့် ဝိုက်ကို

ချေးတွန်းပေးတော့ ကောင်းတယ်။ ငါဘယ်တော့မှ ချေးမတွန်းမိတဲ့နေရာတွေပဲ ဟုပြောသည်။ ဟုတ်မယ် ချေးတွေက အလိတ်လိတ်ထွက်လာသည်။ နောက်တော့ အောက်ပိုင်း။ သူက မရဲသည်မို့ တင်ပါးနှင့် ပေါင်ကို နောက်မှ ပွတ်ပေး နေသည်။ “လာလာ ရှေ့ကို” ရှေ့ကို ပြန်ငုံ့ပြီး ပွတ်တော့မည်လုပ်တော့ သူလန့်သွားသည်။ လီးကြီးက ထောင်တက် နေသည်။ ခုနတုန်းကလိုပါလား။ သူ ယောင်ပြီး တံတွေးမျိုချမိသည်။ မျိုချမနေနဲ့ ပြောင်အောင်တွန်း ဟု ပြောလိုက် သဖြင့် သူလည်း စပ်ဖြူဖြစ်သွားရသည်။ “ဖြေးဖြေးနော်” “ဟုတ်ကဲ့” သူ လက်ဝါးဖြင့် အောက်ကခံ၍ လီးအပေါ်ပိုင်းကို အသာ ပွတ်ကြည့်သည်။ “ဒီမှာတော့ ဒီအတိုင်းမရဘူးဟ။ ဆပ်ပြာယူလိုက်” “ဟုတ်ကဲ့” သူ ဆပ်ပြာကို လက်ဖြင့် ပွတ်ပြီး လီးကြီးကို ပြန်ကိုင်ကြည့်သည်။ ဆိုးတော့မဆိုး။ သူ အတော် ရဲတင်းလာပြီ။ ရှေ့နောက်ပွတ်လိုက်မိသောအခါ ဦးဦး က ဟဲ့အဲလိုမလုပ်နဲ့ လရည်တွေထွက်ကုန်အုံးမယ်ဟုပြောပြန်သည်။ သူနားတော့မလည်။ နောက်တော့ သူ့ပါးစပ်ထဲမှာ ရှေ့နောက် တိုးသည်ကို သတိရသွားသည်။ သူမျိုချလိုက်သည့် လရည်ဆိုတာတွေ ထွက်အောင် အဲလို လုပ်ရတာပါလား ဟု စဉ်းစားမိသွားသည်။ ခြေထောက်အထိ ဆက်တိုက်ပေးပြီး ဆပ်ပြာနှင့် တစ်ကိုယ်လုံး ပြန်တိုက် ပေးရပြန်သည်။ “ကဲကဲ တော်ပါပြီ” မီးငယ် သူ့ကိုယ်သူ ဆပ်ပြာတိုက်ဖို့ပြင်သည်။

“ဟဲ့ နေအုံးလေ.. ဒီတစ်ခါ ဝါးအလှည့်ပေါ့” “အင်..ရပါတယ်ဦးဦး မီးငယ် ကိုယ့်ဖာကိုယ်တိုက်ပုံမယ်” “နေစမ်းပါဟာ” ဦးဦးက ပြောပြောဆိုဆို ဆပ်ပြာယူပြီး သူ့ဆံပင်တိုကို ခေါင်းမှစတိုက်တော့သည်။ မျက်နှာတိုက်ပြီး ရေလောင်း၍ မျက်နှာပြန်သစ်ပေးသည်။ ပြီးတော့ ပုခုံး နှင့် ကျောကုန်း။ နို့လေးတွေကို ဆပ်ပြာကိုင်ထားသော လက်နှင့် လှည့်ပတ် ပွတ်ပေးသောအခါ မီးငယ် ထိုးထိုး ထွန်ထွန် ဖြစ်လာသည်။ ပေါင်ကြားထဲကလည်း ယားလာပြန်ပြီ။ သူ့ကို နောက်ကျောပေးခိုင်းပြီး နောက်မှ နို့တွေကို ဆက်ပွတ်နေတော့ လီးကြီးက သူ့ ဖင်ပေါ် လာထိုးနေသည်။ ဒီနို့သီး ခေါင်းတွေ နားမှာ ချေးတွေရှိတာဟ ဟု ပြောပြီး နို့သီးခေါင်း ပတ်ပတ်လည်ကို ရစ်ပေး နေသည်။ ရင်ပတ်ထဲမှာ တဒိန်းဒိန်း ခုန်နေသည်ကို ရင်ပတ်ကို ကိုင်နေသော ဦးဦးက ကောင်းကောင်းသိပေလိမ့်မည်။ နောက် လက်တစ်ဖက်က နို့တွေကို သိုင်းဖက်ထားပြီး နောက်တစ်ဖက်က အောက်ကို ဆင်းသွားသည်။ ချက်နှင့် စောက်မွှေး များ စောက်ဖုတ်ထဲကို တော့ သေချာမတိုက်။ အပေါ်ယံမှသာရှုပ်ပြီး လှည့်ပတ် ပွတ်နေသည်။

...

ဇော်လတ် ထိုင်ချလိုက်သည်။ “ကဲ ထိုင်ဟာ” မီးငယ် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်တော့မှ ဖင်ကြားနှင့် စောက်ပတ်ကြားကို ဆပ်ပြာတိုက်ဖို့ ကြိုးစားသည်။ ဖင်ကြားလေးကို အသာပွတ်ပြီး လက်တစ်လုံးလောက်ထိုးထည့် ကြည့်သောအခါ ဆပ်ပြာ နှင့်မို့ လျှော့လျှော့ရှူရှူ ဝင်သွားသည်။ ကောင်မလေး မနေနိုင် ရှေ့ကို ကုန်းထသည်။ ဖင်မြှောက်ပြီးသား ဖြစ်သွား၍ အတော်ပဲဖြစ်သွားပြန်သည်။ “အဲဒီအတိုင်း ကောင်းတယ်။ ငြိမ်ငြိမ်လေးခံစမ်း” မီးငယ် မငြိမ်နိုင်။ လက်နှစ်ဖက်ကို ရှေ့ထောက်လိုက်၍ ဖင်ကုန်းပြီးသားဖြစ်သွားသည်။ ဇော်လတ် ရေနင့်ပက်၍ လက်ထိုး ဆေးလိုက်ပြီး ရှေ့အပေါက်ကို ပြောင်းထိုးသည်။ မီးငယ်ခေါင်းငုံ့၍ ဖင်တစ်ခုလုံးခါရမ်းနေသည်။ “ကဲကဲ တော်ပြီ ရေဆက်လောင်း ရအောင်” သူ ထရပ်လိုက်သည်။ ကောင်မလေးလည်း သက်ပြင်းချ ထရပ်ပြီး ရေခွက်ကိုကိုင်မည် အပြု “နေနေ ငါလောင်းပေးမယ် တစ်ခါတည်းပြီးသွားအောင် ဒီဖက်ကိုလာ” နောက်မှ ဝင်ဖက်လိုက်ပြီး ရေလောင်းချိုး ရင်း ရှေ့ပိုင်းကို ပွတ်တိုက်ပေးလိုက်သည်။ ပြီးမှသူ့ဖက်ပြန်လှည့်ခိုင်းပြီး နောက်ကျောတွေဖင်တွေကို တိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူ့ကို ပြန် ပွတ်တိုက်ပေးခိုင်းသည်။ “စင်အောင်ပွတ်နော်” “ဟုတ် ဦးဦး” ထိုင်ချလိုက်ပြီး သူ့ဖင်ကို ဆေးခိုင်းပြန်သည်။ ဒီနေ့တော့ မီးငယ်အတွက် ရင်ခုန်စရာတွေချည်းပဲပေါ့။ ဖင်ကို ခုနကလို ဆပ်ပြာနှင့်ပြန်ဆေးတော့ ဇော်လတ်လည်း တွန့်နေအောင်ခံရသည်။ “အေး အေး စင်အောင်ဆေး မစင်လို့ကတော့...” “စင်ပါတယ် ဦးဦးရဲ့”

ရေချိုးပြီးတော့ “ကဲ ခဏနေအုံး” ဇော်လတ် တံခါးဖွင့်ပြီး ကိုယ်တုံးလုံးနှင့်ပင် အပြင်ထွက်လိုက်သည်။ အခန်းအပြင်အဝမှာ ထားသော မျက်နှာသုတ်ပုဝါကြီးကို လှမ်းယူလိုက်ပြီး ပြန်ဝင်၍ နှစ်ယောက်ပေါင်းပတ်လိုက်သည်။

ဇော်လတ်တို့ တိုက်ခန်းမှာ အိမ်ရှေ့မှ မြင်ရသည်မဟုတ်သောကြောင့် ဧည့်ခန်းမှာပင် အပြန်အလှန်ရေသုတ်ကြသည်။ ပြီးတော့ ဆက်တီပေါ်မှာပင် ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်သည်။ “ကဲ မီးငယ်..လာ ဒီတစ်ခါ နင့်အလှည့်ပေါ့” မီးငယ် ပြူးကြောင်ကြောင်နှင့်ပြန်ကြည့်သည်။ ဧည့်ခန်းအလည်တွင် ကိုယ်တုံးလုံးနှင့် ၁၇ နှစ်သမီးလေးကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အားပေးရင်း ပေါင်ကိုကား၍ ဆက်တီ လက်ရမ်းပေါ်တင်လိုက်သည်။ ကြည့်ရုံနှင့်ပင် လီးက တောင်နေပေပြီ။ သူက မေးဖြင့်ထိုးပြလိုက်ရင်း ပြူးကာ “စုတ်ပေးပါအုံးဟာ နောက်တစ်နာရီဆို ငါ အမေ့ကိုသွားကြိုရမှာ အချိန်ရသေးတယ်” မီးငယ် ရေအတူချိုးအပြီးမှာ တော်တော် ရဲတင်းသွားပုံရသည်။ ပြူး၍ ရှေ့မှာ ထိုင်ပြီး လီးကြီးကို စတင်ကြည့်သည်။ ဒီတစ်ခါတော့ သေချာသင်ပေးမှပါပဲ “ထိတ်က ဒစ်ကိုတွေ့တယ်မဟုတ်လား သူ့အောက်မှာ အကြောလေးတွေ ထုံးနေတဲ့ နေရာကို စုတ်ပေး”

“ပြီးရင် ဒစ်ကို လျှာနဲ့ပတ်လျက်ပြီး ငုံလိုက်..အင်း ဟုတ်ပြီ ရှေ့တိုးနောက်ဆုတ်လုပ် သွားနဲ့မထိစေနဲ့... .အင်း..အင်း” မဆိုပါ။ သူ အရသာတွေ့လာသည်။ “ငုံ့ချည်းပဲမနေနဲ့ ငါ့မျက်နှာကို ကြည့်ပြီးလုပ်” မီးငယ် မော့ကြည့်သည်။ သူ့ကိုယ် တိုင် ကိုယ်တုံးလုံးဖြစ်နေခြင်းကိုလည်း သတိထားမိပြီး ရှက်ရယ်ရယ်သည်။ စုတ်လိုက် မော့ကြည့်လိုက်၊ သိပ်မဆိုး။

“ကဲ အစကပြန်စ ဒစ်အောက်ကနေ အောက်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း စုတ်ရင်း ဆင်းသွား၊ အင်း..ဟုတ်ပြီ ဥကို ငုံလိုက်၊ လီးကို လက်နဲ့ဖွဖွလေးပွတ်ထား” ဥတွေက ရေချိုးပြီး ဘာမှမဝတ်ပဲတောက်လျှောက်မို့ အေးပြီး အပေါ်တက်ကပ် နေသည်။ အာငွေနှင့်တွေ့မှ နွေးပြီး ပျော့လာသည်။ ငုံရင်းမော့အကြည့် သူပြူးပြီး “ပြီးရင် အောက်ကို ဆက်ဆင်းနော် နင်ကိုယ်တိုင်နှိုက်ဆေးထားတာ သန့်တယ်မဟုတ်လား” ဖင်လျက်ခိုင်းခြင်းဖြစ်သည်။ မီးငယ် မငြင်း၊ ဥနှင့် ဖင်ကြားက အသားပြင်လေးမှာ ခဏကြာ သည်။ နောက်တော့ ဖင်ဝကို ပတ်၍ လျက်သည်။ သူ့လီး က စွတ် တောင်လာပြီး အရည်ကြည်လေးများပင် ထွက်လာသည်။ ဖင်ထဲကို လျှာနှင့် ထိုးသည့်အခါမှာတော့ သူအိမ်ခြေမရတော့ တအင်းအင်း ညည်းမိရသည်။ “ကောင်းလိုက်တာဟာ ချစ်ဖို့ကောင်းတဲ့ မီးငယ်လေး” သူ ကလေးမ၏ မခြောက်ချင် သေး သော ဆံပင်များကို ဖွသည်။ မီးငယ်ကလည်း သူ့ကိုယ်တိုင်ဆေးထားသည်မို့ မရွံ့မရှာ ဖင်ထဲထိ လျှာနှင့် အတင်း ထိုးသွင်း သည်။ “တော်ပြီတော်ပြီ ဒစ်ကို ပြန်စုတ်တော့ လက်က ဆက်ပွတ်ပေး အဲဒါ ဝှင်းတိုက်တယ် လို့ခေါ်တယ် မှတ်ထား နော်” မီးငယ်အစုတ်အလျက်ကောင်းခြင်း၊ ဖင်ကို ထောင်၍ သူ့ကို မော့ကြည့်ရင်း ဝှင်းတိုက် ပေးနေမှု၊ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ပါးစပ်က တစ်တစ်ခွေပြောပြီး ခိုင်းနေရမှု နှင့် ခုနက ရေချိုးခန်းအတွေ့အကြုံ၏ ရမ္မက် တို့ ပေါင်းကာ သိပ်မကြာလိုက်ပါ။ လရည်များပန်းထွက်ကုန်သည်။ မီးငယ်ကလည်း ဆက်စုတ်ပေးနေရာ သူလည်း မျက်လုံးများမှူးပြီး စွတ် ကောင်း နေသည်။ ပြီးတော့ ကလေးမလက်နှစ်ဖက်ကို ဂျိုင်းမှဆွဲကာ မတင်လိုက်ပြီး ဖက်ကာ မိုန်းနေလိုက်သည်။

(ဇော်လမ်း ဆက် ဦးမည်ဟု ထင်ပါသည်)